

som jeg indrømmer, det ærede Thing maa være træt af at høre mere om. Den høitærede Krigsminister har udtalt for os i et tidligere Foredrag, at Regjeringen kunde nu faae Tap-risser ombannede for 5 Rd. pr. Stk. Det tillod jeg mig at erklære for at være en upaa-
 libelig Beregning i Sammenligning med, hvad der er sagt, at Fabrikerne i Inblandet og Ud-landet forlangte for det samme Arbeide. Denne Mening fastholder jeg; derefter har den høitærede Krigsminister sagt, at det egentlige Tillæg var 5 Rd. pr. Stk. Ja, dette Udtryk kan maastee bethyde noget ganske Andet, end at Sta-tens Udgifter i Anledning af Omdannelsen ere 5 Rd. pr. Stk. Dersom nu altsaa det egentlige Tillæg, det var det Udtryk, den høitærede Krigsminister brugte i sit Foredrag igaar, be-
 tyder, at, dermed udelukkes Leie til Bygninger, Rentetab og Bærditab paa Maskiner, Arbeids-løn osv., saa vil jeg meget gjerne troe, at den ærede Minister har Ret, men saa er det aaben-bart ikke correct, naar det hedder, at man kan omdanne Geværerne for 5 Rd. pr. Stk. Hvem der nu engang faaer Ret, naar det endelige Facit ligger opgjort, enten den høitærede Mi-nister efter sin første Udtalelse om 5 Rd. pr. Stk. eller jeg, der gjorde Indsigelse mod denne Beregning, det vil jeg nu lade staae hen. Men nu har den høitærede Minister sagt, at naar man nu gjør Indvendinger mod disse Grunde, mod denne Angivelse, er det — jeg veed nu ikke bestemt, om det angik mig, eller om det angik et andet æret Medlem, thi det blev ud-talt i sin Almindelighed, og jeg har ikke Fore-
 draget liggende for mig, da det endnu ikke er omdeelt —, fordi man, naar Sandheden be-gynder at gjøre Indvirkning paa En, vil værges sig derimod. Det er navnlig dette Udtryk, som har foranlediget mig til at tage en personlig Re-servation. Den ærede Krigsminister forekommer mig altsaa at forudsætte, at, naar han siger Noget, saa skulle vi antage det, ikke blot for subjectiv Sandhed, thi det har jeg ubetinget antaget det for, men ogsaa for objectiv Sandhed, Noget, der var aldeles oversflødig at discurrere. Ja, det var jo Theorien i gamle Dage, i Absolutismens Tid, at naar der lød til os Noget fra Regje-
 ringen, saa vidste vi, at vi aldrig behøvede at discurrere, om det var objectiv Sandhed eller

ikke; thi vi vidste, at saaledes skulde det kaldes. Men nu mene vi, at vi staae i et noget andet For-hold; nu ere vi berettigede til at discutere, hvad der i og for sig er rigtigt eller ikke; og dersom denne Fremgangsmaade ikke er den eneste berettigede her, saa skulde vi virkelig spare Repræsentationen af den Uleilighed, den har, og spare Staten for Udgifterne til Repræsen-tationen, thi saa er jo det Hele ganske oversflø-digt. Der ligger altsaa, forekommer det mig, i den høitærede Krigsministers Udtalelse et Slags Insinuation, som jeg, hvis den gjælder mig, maa tilbagevise. Naar Grunde fremkom-me for mig, og jeg ikke kan finde, at de ere fuldgjældige, men kun halve Grunde, saa kan Ingen forlange af mig, paa den Plads, hvor jeg sidder, at jeg skal antage dem for fuldgjæl-dige, og jeg erklærer, at det skal Ingen kunne sige, at jeg søger at værges mig imod, at Sand-heden skal faae Indvirkning paa mig. Det var væsentlig dette, jeg vilde udtale om denne Sag. Det er muligt, at jeg har misforstaaet den ærede Minister i hans Udtalelse, og jeg vilde derfor give ham Leilighed til nærmere at for-
 klare dette Udtryk. Der er ogsaa udtalt det Dønselige i, at vi ved samme Leilighed kunde faae at vide, hvad man om kort Tid maastee vil forlange f. Ex. til Forandring af Artilleri-skyts. Maastee staaer et saadant muligt For-langende i Forbindelse med, at man ikke har forlangt Noget iaar paa Krigsministeriets Fi-nantslovsforslag til Søfarterne. Jeg tillod mig at spørge derom ved Finantslovens første Be-handling, men fik ikke noget Svar. Jeg troer imidlertid, at det er en Sag, som har en ikke ringe Betydning, og at det kunde være i Sol-kethingets Interesse at faae at vide, hvorfor Krigsbestyrelsen ikke har fundet sig foranlediget til at forlange gjenoptaget Bevillingen til Søfarterne, den Bevilling, som blev givet ifjor.

Formanden: Forsaavidt den ærede Ta-ler omtalte nogle Dyringer, der vare saubne fra den høitærede Krigsminister, maa jeg dog bemærke, at jeg ikke har kunnet opfatte de Ud-talelser, hvortil det ærede Medlem sigtede, som indeholdende en Insinuation af nogensomhelst fornærmende Charakter enten mod det ærede Medlem eller mod andre ærede Medlemmer.